

U Kokořína

Milan Chladil

Znám jednu hezkou hospodu zámeckou,
šumí tam vinice potok a háj.
Znám jednu hezkou hospodu zámeckou,
teď je ve zvyku říkat jí ráj.

U Kokořína, u Kokořína,
lahvičku vína si vypiju rád,
u Kokořína je Kateřina
a Kateřina prý zná milovat.

Šenkýřka hbitá, chytře se proplýta,
každýho odmítá, zkrátka to zná.
Sotva tam vkročím, padnu jí do očí,
svět se zatočí a už je má.

U Kokořína, u Kokořína,
lahvičku vína jsem popíjel rád,
u Kokořína je Kateřina
a Kateřina nechce milovat.

Jednou má milá víno mi nalila,
já na to: Ludmila, to je ta má.
Ouhá, má milá hned celá žárlivá
víc mi Ludmilu nenalívá.

U Kokořína, u Kokořína,
lahvičku vína jsem popíjel rád,
u Kokořína je Kateřina,
má Kateřina nechce milovat.

Jó, milí, zlatí, v zájmu svý outraty
vždy jazyk na uzdě je třeba mít.
Ludmila bílá, lásku mi zhatila,
kde tě, vínečko, teď budu pít

U Kokořína, u Kokořína,
lahvičku vína si vypiju rád,
u Kokořína je Kateřina
a Kateřina ta zná milovat.

Tebe jen, tebe, má Kateřino,
tebe jen tebe, tebe a víno
chci mí-í-ít
navždy rá-á-á-á-ád.